

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: **Združenie vlastníkov podielov urbárskej a domkárskej spoločnosti v Malackách**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Malackách**, za účasti: **1) Slovenský pozemkový fond, 2) Mesto Malacky, 3) Lesy SR, š.p., OZ Šaštín Stráže**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2070/92, 1985/92 zn. OPÚ/ 2007/01297/3-Re zo dňa 12. decembra 2007, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Sp 8/2008-12 zo dňa 27. marca 2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Sp 8/2008-12 zo dňa 27. marca 2009 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporcu č. 2070/92, 1985/92 zn. OPÚ/2007/01297/3-Re zo dňa 12. decembra 2007 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a a d'alšie konanie.**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil rozhodnutie odporcu č. 2070/92, 1985/92 zn. OPÚ/2007/01297/3-Re zo dňa 12. decembra 2007, ktorým odporca v konaní podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskeho majetku v znení

neskorších predpisov (ďalej len zákon o pôde) rozhodol o uplatnenom reštitučnom nároku navrhovateľa tak, že žiadatelia v združení vlastníkov podielov urbárskej a domkárskej spoločnosti, zastúpení Ing. V. K., nespĺňajú podmienky § 4 ods. 1, 2 zákona o pôde pre vydanie nehnuteľností a § 37 ods. 2 a § 42a ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách v znení neskorších predpisov a nepriznal im vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v kat. úz. Malacky, vedeným v pozemnoknižných vložkách č. X. a X., ktoré sú uvedené vo výrokovej časti správneho rozhodnutia, keď odporca dospel k záveru, že oprávnené osoby napriek výzvam správneho orgánu nepredložili písomné dôkazy o uplatnenom nároku v zákonom stanovenom termíne do 31.12.1995. Krajský súd v preskúmvacom konaní rozhodnutie správneho orgánu potvrdil, keď dospel k záveru, že navrhovateľ si síce v zákonom stanovenej lehote uplatnil nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom v kat. úz. M., ktoré prešli do vlastníctva štátu (Štátnych lesov Malacky) odňatím bez náhrady podľa zákona č. 81/1949 Zb., avšak neuviedli všetky potrebné údaje a neboli predložené všetky potrebné doklady preukazujúce oprávnenosť nároku a napriek opakovaným výzvam správneho orgánu na doplnenie dokladov navrhovateľ potrebné doklady, predovšetkým matričné doklady preukazujúce oprávnenosť nároku jednotlivých členov združenia, nepredložili, resp. predložili len niektoré z uvedených dokladov (napr. doklad o štátnom občianstve nebol predložený u žiadnej z oprávnených osôb).

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ a z hľadiska jeho obsahu žiadal rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušiť. Uviedol, že Pozemkovému úradu Bratislave – vidiek boli v roku 1995 predložené všetky potrebné doklady k vydaniu nehnuteľností a tiež bol pozemkový úrad požiadaný, aby na prípadné doplnenie bolo vyzvané Združenie vlastníkov urbárskej a želiarskej (domkárskej) spoločnosti, čo sa doteraz za 13 rokov neudialo, a z toho vyplýva, že doklady postačovali na priznanie vlastníckeho práva, nakoľko Pozemkový úrad Bratislava – vidiek žiadne doplnenie dokladov nepožadoval. Taktiež poukázal na to, že odporca si vo svojom rozhodnutí zo dňa 12.12.2007 odporuje, keď uvádza, že boli predložené menné zoznamy pôvodných vlastníkov na pozemnoknižné vložky č. X. a X. a zároveň v tom istom rozhodnutí uvádza, že nebol predložený zoznam pôvodných vlastníkov. V rozhodnutí odporcu sa konštatuje, že na schôdzi valného zhromaždenia sa zúčastnilo 40 členov z celkového počtu 151 členov, čo nedokumentuje skutočný stav, a poukázal na to, že celkový počet urbárikov je dokumentovaný zoznamom malackých urbárikov, kde je 109 + 30, teda 139 členov, a nie ako tvrdí pozemkový úrad 151 členov. Na schôdzi valného zhromaždenia dňa 25.10.1992 boli vyhotovené dve prezenčné listiny, a to prezenčná listina bývalých urbarialistov, na ktorej je 26 + 14, t.j. 40 členov a prezenčná listina bývalých domkárov, na ktorej je 19 + 29, teda 48 členov, a obe prezenčné listiny boli overené

Obvodným úradom Malacky dňa 10.12.1992, pričom odporca túto listinu, druhú prezenčnú listinu s počtom prítomných 48 členov, opomenul. Pokiaľ odporca tvrdí, že sa zoznam nedal preveriť, mal vyzvať navrhovateľa na jeho doplnenie, prípadne objasnenie, čo za 15 rokov neurobil, a ani v roku 2007 pri jednaní s Ing. H. prezenčná listina a účasť na valnom zhromaždení nikdy nebola spochybnená. Taktiež ani v rozhodnutí o prerušení konania odporca žiadne doplnenie prezenčných listín nepožadoval a tento problém bol vyvolaný až v rozhodnutí o nepriznaní vlastníckeho práva, keď odporca nerešpektoval kompletnú druhú prezenčnú listinu s počtom 48 členov. Navrhovateľ taktiež poukázal na to, že pozemkovému úradu predložil dohodu o vydaní nehnuteľností, uzavretú so Štátnymi lesmi Malacky, ktorá bola predložená pozemkovému úradu na schválenie, avšak pozemkový úrad na ňu nikdy nereagoval. Navrhovateľ listom zo dňa 01.08.1996 urgoval schválenie dohody, avšak na urgenciu mu do dnešného dňa odporca neodpovedal. Podľa navrhovateľa odporca od začiatku postupoval tak, aby predmetný reštitučný majetok nebol navrhovateľovi navrátený a tvrdil, že nemá žiadne doklady od predmetnej reštitúcie, pričom sa postupne doklady nachádzali, ktoré boli dokázateľne predložené na pozemkovom úrade a pri presúvaní kompetencií na Pozemkový úrad Malacky sa stratili. Navrhovateľ taktiež poukázal na to, že krajský súd nezohľadnil skutočnosti uvedené v odvolaní urbárskej spoločnosti, poukázal na nedostatočné vydokladovanie nároku, pričom krajskému súdu predložil na pojednávaní plné dve igelitové tašky dokladov, ktoré však ani neskúmal.

Odporca ako i ďalší účastníci konania sa k odvolaniu navrhovateľov písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, a preto rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 19. mája 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V preskúmvanej veci je nesporné, že navrhovateľ si uplatnil svoj reštitučný nárok v zmysle zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o pôde). Pôvodne si navrhovatelia uplatnil svoj reštitučný nárok na Pozemkovom úrade Bratislava – vidiek. Až neskôr v priebehu konania prešla rozhodovacia právomoc v reštitučnej veci na Obvodný pozemkový úrad v Malackách.

Obvodný pozemkový úrad v Malackách rozhodol vo veci napadnutým rozhodnutím v konaní podľa § 9 ods. 4 zákona o pôde, keď navrhovateľom nepriznal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v kat. úz. Malacky, zapísaným v pozemno-knižných vložkách č. X. a X..

Podľa § 9 ods. 1 zákona o pôde nárok uplatní oprávnená osoba na pozemkovom úrade a zároveň vyzve povinnú osobu na vydanie nehnuteľností. Povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od podania výzvy dohodu o vydaní nehnuteľností.

Podľa § 9 ods. 2 uvedeného zákona dohoda podlieha schváleniu pozemkovým úradom formou rozhodnutia vydaného v správnom konaní.

Podľa § 9 ods. 3 uvedeného zákona rozhodnutie pozemkového úradu o neschválení dohody preskúma na návrh účastníka súd.

Podľa § 9 ods. 4 zákona o pôde, ak k dohode podľa odseku 1 nedôjde, rozhodne o vlastníctve oprávnenej osoby k nehnuteľnosti pozemkový úrad.

I keď v rámci rozhodovania pozemkových úradov podľa zákona o pôde prichádzajú do úvahy viaceré druhy rozhodovacích procesov, tak v aplikačnej praxi sa možno stretnúť predovšetkým s dvomi druhmi rozhodovania pred obvodným pozemkovým úradom, a to:

1. rozhodovanie o schválení (neschválení) dohody o vydaní nehnuteľností podľa § 9 ods. 2 zákona o pôde a
2. rozhodovanie o vlastníctve oprávnenej osoby podľa § 9 ods. 4 zákona o pôde.

Z výkladu § 9 ods. 4 zákona o pôde vyplýva, že obvodný pozemkový úrad rozhodne o vlastníctve oprávnenej osoby k nehnuteľnosti až vtedy, ak k dohode podľa odseku 1 nedôjde. V danom prípade správne preto navrhovateľ namieta, že obvodný pozemkový úrad o dohode o vydaní nehnuteľností z roku 1993 dodnes nerozhodol a správne poukázal na to, že Obvodný pozemkový úrad v Malackách mal zo zákona na dohodu o vydaní nehnuteľností reagovať, a aj napriek urgencie

navrhovateľa z roku 1996 ohľadne schválenia tejto dohody nebolo dodnes zo strany obvodného pozemkového úradu reagované. Táto skutočnosť ušla i pozornosti Krajského súdu v Bratislave v preskúmvacom konaní podľa piatej časti hlavy tretej O.s.p.

Z vyššie uvedených skutočností i podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že Obvodný pozemkový úrad v Malackách mal prioritne najskôr vo veci rozhodnúť o schválení, resp. neschválení dohody o vydaní nehnuteľností podľa § 9 ods. 2 zákona o pôde, a až po právoplatnosti takéhoto rozhodovacieho procesu mohol vo veci rozhodovať v ďalšom konaní, a to v konaní o vlastníctve oprávnenej osoby podľa § 9 ods. 4 zákona o pôde. Rozhodnutie o vlastníctve v konaní podľa § 9 ods. 4 zákona o pôde je preto predčasné, pretože obvodný pozemkový úrad doteraz nerozhodol o uzavretej dohode medzi povinnou osobou a oprávnenou osobou, ktorá dohoda podlieha schváleniu pozemkovým úradom formou rozhodnutia vydaného v správnom konaní v zmysle § 9 ods. 2 zákona o pôde.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR považuje za potrebné zdôrazniť, že aj v konaní podľa zákona č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov je potrebné v rámci rozhodovacieho procesu nevyhnutne rešpektovať príslušné druhy rozhodovacích procesov z hľadiska ich priority. Preto ak bola v reštitučnom konaní uzavretá dohoda o vydaní nehnuteľností v zmysle § 9 ods. 1 veta druhá zákona o pôde, medzi povinnou a oprávnenou osobou, tak je povinnosťou správneho orgánu v správnom konaní o takejto dohode najskôr rozhodnúť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o pôde (schválenie dohody pozemkovým úradom), a až následne v prípade negatívneho rozhodnutia o nej, teda právoplatného rozhodnutia pozemkového úradu o neschválení dohody § 9 ods. 3 zákona o pôde), môže až následne pozemkový úrad v ďalšej etape rozhodovania rozhodnúť v konaní podľa § 9 ods. 4 zákona o pôde o vlastníctve oprávnenej osoby k nehnuteľnosti, ktorá skutočnosť vyplýva i zo slovného spojenia „ak k dohode podľa odseku 1 nedôjde“, rozhodne o vlastníctve oprávnenej osoby k nehnuteľnosti pozemkový úrad..

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vydané v konaní podľa § 9 ods. 4 zákona o pôde je rozhodnutím predčasným a preto Najvyšší súd SR rozsudok krajského súdu podľa § 220 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle ustanovenia § 250q ods. 2 O.s.p.

V danom prípade sa odvolací súd vzhľadom na predčasnosť rozhodnutia správneho orgánu nezaoberal všetkými skutočnosťami, na ktoré poukazoval navrhovateľ vo svojom odvolaní proti rozsudku krajského súdu, pretože nebolo

potrebné zaoberať sa meritórne vecou samou, a to vzhľadom na príslušné pochybenie správneho orgánu.

Navrhovateľovi napriek úspechu vo veci trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil a preto mu odvolací súd v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c O.s.p. trovy konania nepriznal a nakoľko odporca bol v odvolacom konaní neúspešný a ďalším účastníkom konania trovy v priebehu konania nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 19. mája 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová